

סוכה ב

**סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה, ורבי יהודה מכשיר.
ושאינה גבוהה עשרה טפחים, ושאינן לה שלש דפנות
ושחמתה מרובה מצלתה - פסולה.**

**גמרא. תנן התם: מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה - ימעט, רבי יהודה אומר: אינו צריך.
קושי: מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה, ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא?**

תשובה:

מבוי	סוכה
דרבנן - תני תקנתא	דאורייתא - תני פסולה
מבוי דלא נפיש מיליה - תני תקנתא	סוכה דנפישין מיליה - פסיק ותני פסולה

מנא הני מילי?

למה אחרים לא סברו כמותו	קושיות על הדעה של אבוי	המקור	
ההוא ידיעה לדורות היא		למאן ידעו דרתיכט כי מסכות הושגתי את בני ישראל, עד עשרים אמה - אדם יודע שהוא דר בסוכה, למעלה מעשרים אמה - אין אדם יודע שדר בסוכה, משום דלא שלטא בה עינא	רבה
ההוא לימות המשיח הוא דכתיב תגובת רבי זירא לדבריהם: ורבי זירא: אם כן לימא קרא וחפה תהיה לצל יומם, ומאי וסכה תהיה שמעת מינה תרתי.	אמר ליה אבוי: אלא מעתה, העושה סוכתו בעשתרות קרנים, הכי נמי דלא הוי סוכה? תירוצ: אמר ליה: התם, דל עשתרות קרנים - איכא צל סוכה, הכא דל דפנות - ליכא צל סוכה.	וסכה תהיה ללל יומם אחרק, עד עשרים אמה - אדם יושב בצל סוכה, למעלה מעשרים אמה - אין אדם יושב בצל סוכה, אלא בצל דפנות	רבי זירא
משום קושיא דאבוי	אמר ליה אבוי: אלא מעתה, עשה מחיצות של ברזל וסיכך על גבן - הכי נמי דלא הוי סוכה? - תירוצ: אמר ליה, הכי קאמינא לך: עד עשרים אמה, דאדם עושה דירתו דירת עראי, כי עביד ליה דירת קבע - נמי נפיק. למעלה מעשרים אמה, דאדם עושה דירתו דירת קבע, כי עביד ליה דירת עראי - נמי לא נפיק.	מסכת תשבו שפעת ימי. אמרה תורה: כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי. עד עשרים אמה - אדם עושה דירתו דירת עראי, למעלה מעשרים אמה - אין אדם עושה דירתו דירת עראי, אלא דירת קבע	רבה

כמאן אזלא הא דאמר :

כמאן	באיזה מקרה יש מחלקות בין ר' יהודה וחכמים בגובה 20 אמה	
כרבה, דאמר : משום דלא שלטא בה עינא, וכיון דדפנות מגיעות לסכך - משלט שלטא בה עינא.	בשאיך דפנות מגיעות לסכך	רבי יאשיה אמר רב
כרבי זירא, דאמר : משום צל הוא, וכיון דרויחא - איכא צל סוכה	בשאיך בה אלא ארבע אמות על ארבע אמות	רב הונא אמר רב
דלא כחד	בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו	רב חנן בר רבה אמר רב

קושי על רב הונא ורב חנן : בשלמא דרבי יאשיה פליגא אדרב הונא ורב חנן בר רבה, דאינהו קא יהיב שעורא במשכא, ואיהו לא קא יהיב שעורא במשכא. אלא רב הונא ורב חנן בר רבה, נימא בהכשר סוכה קמיפליגי ; דמר סבר : הכשר סוכה בארבע אמות, ומר סבר : הכשר סוכה במחזקת ראשו ורובו ושולחנו?

תירוץ : לא, דכולי עלמא הכשר סוכה ראשו ורובו ושולחנו. והכא בהא קמיפליגי ; דמר סבר : במחזקת ראשו ורובו ושולחנו פליגי, אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו - דברי הכל כשרה. ומר סבר : מראשו ורובו ושולחנו עד ארבע אמות פליגי, אבל יותר מארבע אמות - דברי הכל כשרה.

עוד קושי על רב הונא ורב חנן : מיתיבי : סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה, ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה. אמר רבי יהודה : מעשה בהילני המלכה בלוד, שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה, והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם, ולא אמרו לה דבר. - אמרו לו : משם ראייה ? אשה היתה ופטורה מן הסוכה. - אמר להן : והלא שבעה בנים הוו לה. ועוד : כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים.

שאלה צדדית על תוכן הברייתא : למה לי למיתני ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים ?

תשובה : הכי קאמר להו : כי תאמרו בנים קטנים היו, וקטנים פטורין מן הסוכה, כיון דשבעה הוו - אי אפשר דלא הוי בהו חד שאינו צריך לאמו. וכי תימרו : קטן שאינו צריך לאמו - מדרבנן הוא דמיחייב, ואיהי בדרבנן לא משגחה - תא שמע : **ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים.**

